

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobkyně:

XX

bytem XX

zastoupena advokátem JUDr. Martinem Köhlerem
sídlem Vysoká 149/4, 460 10 Liberec 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezů 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8.2018, č. j. OD 738/18-3/67.1/18200/Rg

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 16. 8.2018, č. j. OD 738/18-3/67.1/18200/Rg, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Včasnou žalobou se žalobkyně domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále též „magistrát“) ze dne 27. 6. 2018, č. j. MML 057573/18/1684/OD/PO. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), když z nedbalosti porušila § 5 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona; přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, když úmyslně porušila § 5 odst. 1 písm. g) uvedeného zákona; naposledy přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, když z nedbalosti porušila § 6 odst. 7 písm. a) uvedeného zákona. Přestupků se měla dopustit tím, že dne 7. 3. 2018 v 3:55 hod. řídila motorové vozidlo XX v ulici České mládeže v Liberci, na výzvu Policie České republiky byla podrobena dechové zkoušce s pozitivním výsledkem v 3:58 hod. 0,46 g/kg alkoholu v těle, po odečtení možné odchylky měření 0,24 g/kg dosáhla zjištěná hodnota 0,22 g/kg alkoholu v těle; dále byla hlídkou policie podrobena zkoušce na přítomnost jiných návykových látek testem DrugWipe 5S s pozitivním výsledkem na amfetamin/metamfetamin, byla vyzvána k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, což odmítla, a dále při kontrole nepředložila řidičský průkaz. Za uvedené přestupky byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobkyně nejprve obecně namítala, že žalovaný porušil § 2 odst. 1, § 3, § 4 odst. 2, odst. 4, § 36 odst. 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
3. Dále žalobkyně namítala, že z provedeného dokazování nevyplývá, že by řídila předmětné vozidlo, policie ji nezastavila „v jedoucím autě“. Žalobkyně byla kontrolována u vozidla, u něhož stála, vůbec nebyla uvnitř. Policie neměla žádný důkaz, že s vozidlem přijela právě žalobkyně, proto nebyl žádný důvod, aby se podřizovala orientačnímu testu a následně lékařskému testu, když tuto povinnost má jen „zastavený“ řidič. K tomu, aby mohl policista požadovat, aby se řidič podrobil odbornému lékařskému vyšetření, musí existovat důvodné podezření, že je řidič pod vlivem návykové látky. Povinnost zadokumentovat, že žalobkyně byla pod vlivem návykové látky, nebyla dodržena.
4. Žalovaný podle žalobkyně neuvedl přesně místo spáchání přestupku, resp. pokud bylo uvedeno, že žalobkyně měla řídit v ulici České mládeže v Liberci, toto není pravda. Žalobkyně byla kontrolována na parkovišti u OC Nisa, dle výpisu z katastru nemovitostí se XX jedná o parcelu p. č. XX o výměře 7 974 m² ostatní plocha. Z právě uvedeného žalobkyně dovozovala, že se nejedná o pozemní komunikaci, na pozemek se tedy zákon o provozu na pozemních komunikacích nevztahuje a žalobkyně ho nemohla porušit. Ulice České mládeže je dlouhá 2,2 km, mělo tak dojít k přesnějšímu označení spáchání přestupku.

5. V dalším žalobním bodu žalobkyně tvrdila, že test pomocí DrugWipe 5S není stoprocentní, spolehlivost udávaná výrobcem je asi 95 %. Nadto nebyla dodržena skladovací teplota pro užití +5 až 25 °C, teplota přesahovala 28 °C, policie neměla termobox, proto nebyl test validní. Test byl neplatný z toho důvodu, že se všechny kontrolní linky nezbarvily červeně, proto měl být opakován. Žalobkyně dále namítala, že se exponovaný DrugWipe dostal z jejího dohledu, policista s testem odešel, poté se vrátil s výsledkem, druhý policista byl s kontrolujícím policistou zavřený v autě. Není jasné, zda nebylo se vzorkem manipulováno, test je tak nevěrohodný a nelze z něj cokoli dovozovat. Pokud není jasné, zda došlo k orientačnímu vzorku DrugWipe, nemůže nastat odpovědnost za neuposlechnutí k podrobení se lékařskému vyšetření. Dle aktuální judikatury musí lékařskému vyšetření nutně předcházet orientační pozitivní vzorek.
6. Policie žalobkyni nepoučila o právních následcích odmítnutí zkoušky. Oznámení neobsahovalo popis podezřelého chování žalobkyně, přitom dle judikatury musí být chování řidiče, jakož i další důvody, které policisty vedly k této výzvě, řádně zdokumentovány a řidič s nimi musí být na místě seznámen.
7. Naposledy žalobkyně žalovanému vytýkala, že neměl ve shromážděných podkladech jistotu o skutkovém stavu, zvláště pokud žalobkyně navrhovala provedení důkazů. Žalobkyně se dovolávala toho, aby byla účastníku řízení dána před vydáním možnost uplatnit výhrady ke shromážděným podkladům, z výzvy správního orgánu musí být zřejmé, že je shromažďování podkladů ukončeno. Odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36, s tím, že jeho závěry lze vztáhnout i k § 36 odst. 3 správního řádu.
8. Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné. Protože byla porušena základní práva žalobkyně na spravedlivý proces, nebyly řádně provedeny důkazy, nebyly připuštěny důkazy, je rozhodnutí vadné a ve svém důsledku nezákonné. Žalobkyně navrhovala, aby soud zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí prvostupňové a věc vrátil k dalšímu projednání a žalobkyni proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

II. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný odkázal v písemném vyjádření na napadené rozhodnutí a spisový materiál. Podle svědeckých výpovědí žalobkyně řídila motorové vozidlo v Liberci ulicí České mládeže a odbočila na parkoviště u OC Nisa, kdy i parkoviště je pozemní komunikací. K námitce týkající se testu DrugWipe žalovaný uvedl, že žalobkyni nebylo kladeno, že by řídila pod vlivem jiné návykové látky, ale že se nepodrobila odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítnul, náhradu nákladů řízení neuplatňoval.

III. Zjištění ze správního spisu

10. Podle obsahu spisového materiálu byly magistrátu dne 8. 3. 2018 policií oznámeny přestupky žalobkyně. Podle oznámení přestupků, oznámení přestupků sepsaného dne 7. 3. 2018, úředního záznamu policie ze dne 7. 3. 2018 o zajištění žalobkyně podle zákona č.

273/2008 Sb., o Policii České republiky, úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky, výsledků o užití alkoholu z přístroje Dräger, fotodokumentace zachycující výsledky pomocí testu DrugWipe 5S řídila žalobkyně dne 7. 3. 2017 v 3:55 hodin v Liberci v ulici České mládeže osobní vozidlo, při odbočování na parkoviště u OC Nisa s ním najela na obrubník, proto policie vozidlo žalobkyně zastavila a provedla na parkovišti silniční kontrolu. Žalobkyně předložila pouze občanský průkaz, byla ustavena její totožnost. Vzhledem ke stylu jízdy a nervóznímu chování byla vyzvána, aby se podrobila dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, první zkouška byla pozitivní s výsledkem 0,46 ‰, druhá s výsledkem 0,45 ‰ a třetí s výsledkem 0,49 ‰ alkoholu v dechu. Žalobkyně byla vyzvána k provedení orientačního testu na přítomnost omamných a psychotropních látek v těle testovací sadou DrugWipe 5S, kterému se podrobila stěrem slin, s pozitivním výsledkem

na amfetamin/metamfetamin. Toto policii vysvětlila tím, že si odpoledne vzala prášky na hubnutí a nějaké brufeny. Žalobkyně byla poté převezena na obvodní oddělení policie, kde s ní bylo sepsáno oznámení o dopravním přestupku, podepsán úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky a byla vyzvána k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, což po poučení odmítla, oznámení o přestupku a písemné poučení četla, potvrdila, že mu řádně porozuměla.

11. Příkazem ze dne 21. 3. 2018 byla žalobkyně shledána vinnou ze shora popsáných přestupků. Proti příkazu si prostřednictvím zvoleného právního zástupce podala odpor, magistrát proto pokračoval v přestupkovém řízení.
12. K projednání přestupků nařídil magistrát ústní jednání na 28. 5. 2018. Podle protokolu o ústním jednání, jehož se žalobkyně ani její právní zástupce nezúčastnili, bylo provedeno dokazování oznámením o dopravním přestupku ze dne 7. 3. 2018, zápisem o dechové zkoušce, fotodokumentací zachycující výsledek testu na návykovou látku ze dne 7. 3. 2018 s pozitivním výsledkem na amfetamin/metamfetamin. Dále magistrát vycházel z úředního záznamu kontrolující hlídky policie ze dne 7. 3. 2018, který popisuje průběh silniční kontroly a přestupkové jednání žalobkyně, dále byl k dispozici ověřovací list analyzátoru alkoholu v dechu Dräger, kalibrační protokol o zkoušce tohoto přístroje a rovněž výpis z evidenční karty řidiče, podle kterého měla žalobkyně za poslední rok jeden záznam o přestupcích. Po provedeném dokazování dospěl magistrát při ústním jednání k závěru, že žalobkyně naplnila znaky přestupků dle § 125c odst. 1 písm. b), písm. d) a k) zákona o silničním provozu, když porušila § 5 odst. 2 písm. b) tohoto zákona, § 5 odst. 1 písm. g) tohoto zákona a § 6 odst. 7 písm. a) uvedeného zákona. Poté byla žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce vyrozuměna a vyzvána k uplatnění práv účastníka řízení před vydáním rozhodnutí, k věci se žalobkyně prostřednictvím právního zástupce vyjádřila.
13. Rozhodnutím magistrátu ze dne 27. 6. 2018 byla žalobkyně ze shora uvedených přestupků uznána vinnou, byla jí uložena pokuta 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení. Magistrát v rozhodnutí shrnul jednotlivé důkazy a podklady pro rozhodnutí. Konstatoval dále, že byly provedeny svědecké výpovědi policistů, kteří prováděli silniční kontrolu žalobkyně, jejichž výpovědi magistrát vyhodnotil jako nestranné a věrohodné, které se nelišily od obsahu úředního záznamu, jež o průběhu silniční kontroly a jednání žalobkyně

policisté sepsali. Podle magistrátu svědci shodně uvedli, že vozidlo řídila žalobkyně, byla u ní provedena dechová zkouška přístrojem Dräger s pozitivním výsledkem, i test na jiné návykové látky přístrojem DrugWipe s pozitivním výsledkem na přítomnost amfetaminu/metamfetaminu, a na základě tohoto testu byla žalobkyně vyzvána, aby se podrobila lékařskému vyšetření, zda při řízení vozidla nebyla ovlivněna návykovou látkou. Tomuto odbornému lékařskému vyšetření se žalobkyně odmítla podrobit, přitom byla řádně poučena. Ke kontrole žalobkyně nepředložila řidičský průkaz. Po zhodnocení veškerých důkazů dospěl magistrát k závěru, že žalobkyně naplnila znaky skutkové podstaty jednotlivých přestupků, podrobně se vyjádřil i k naplnění materiální stránky

u všech přestupků. Podklady pro rozhodnutí považoval za dostatečné, proto z důvodu nadbytečnosti nevyhověl návrhu žalobkyně na doplnění dokazování, neboť z podkladů shromážděných nevyvstaly žádné pochybnosti o skutečném průběhu přestupkového děje.

14. V napadeném rozhodnutí ze dne 16. 8. 2018 se žalovaný se skutkovými zjištěními i právním posouzením věci prvostupňovým správním orgánem ztotožnil. Žalovaný v reakci na odvolací námitky především konstatoval, že žalobkyně byla řádně ustanovena jako řidička motorového vozidla, její osoba byla identifikována již v průběhu policejní kontroly, ve spisové dokumentaci byly založeny i fotografie občanského průkazu, nadto v průběhu provádění silniční kontroly žalobkyně podepsala oznámení o přestupku a výtisky výsledků z dechových zkoušek. Totožnost žalobkyně jako řidičky vozidla byla prokázána i svědeckými výpověďmi zakročujících policistů. Žalovaný odmítl odvolací námitky, že by se žalobkyně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu dopustila úmyslně. Konstatoval k tomu, že byla držitelkou řidičského oprávnění a tedy odborně způsobilá k řízení motorových vozidel a znala své povinnosti řidiče. Navíc byla poučena o povinnosti podrobit se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, přesto vyšetření odmítla, proto nepřichází v úvahu zavinění z nedbalosti. Dále se žalovaný věnoval ustavení hladiny alkoholu ve výši 0,22 ‰. Pokud měla být správně uvedena hodnota

ve výši 0,23 g/kg alkoholu, ke změně žalovaný nesáhl, neboť by to bylo v neprospěch žalobkyně. Odmítl rovněž námitky, že přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu žalobkyně nespáchala úmyslně. Žalovaný se rovněž ztotožnil s odůvodněním

magistrátu, které se týkalo materiální stránky všech přestupků.

IV. Právní posouzení krajského soudu

15. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí ve věci přestupku jednak podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, tj. přestupku spočívajícím v porušení zákazu řidiče v provozu na pozemních komunikacích *řídít vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického*

nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem. Dále přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. g) uvedeného zákona, tedy přestupku, kterého se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. A naposledy přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s porušením § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy přestupku spočívajícímu v porušení povinnosti řidiče motorového vozidla mít při řízení u sebe řidičský průkaz.

17. V prvé řadě musí soud odmítnout námitky žalobkyně, jimiž brojí proti vnitřní rozpornosti, nepřezkoumatelnosti a nepřesvědčivosti napadeného rozhodnutí. Soud připomíná, že rozhodnutí odvolacího orgánu tvoří jeden celek s rozhodnutím prvostupňovým a je třeba jej takto vnímat. V daném případě se žalovaný řádně vypořádal s uplatněnými odvolacími námitkami, z rozhodnutí vyplývá, v jakém rozsahu žalovaný provedl přezkum rozhodnutí vydaného magistrátem, jak uvážil o provedeném dokazování, hodnocení důkazů a skutkových zjištění a rovněž o právní stránce věci. Dle soudu rozhodnutí vnitřní rozporností netrpí, žalobkyně ani neupřesňuje, v čem má tato vada případně jiná nepřezkoumatelnost spočívat.
18. Rovněž námitka, že v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu žalovaný neuvedl, jak se vypořádal s provedenými důkazy, že nebyly provedeny důkazy, nebyly připuštěny důkazy, je obecná a nedůvodná. V odvolání nebyly uplatněny žádné důkazní návrhy, s nimiž by se musel v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zvlášť vypořádat. Žalovaný sám dokazování neprováděl, pouze přezkoumal rozsah dokazování provedeného magistrátem s ohledem na konkrétní odvolací námitky. Pokud snad měla žaloba na mysli rozhodnutí magistrátu, pak soud uvádí, že z prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, jaké důkazy byly provedeny, jak byly spolu s ostatními shromážděnými podklady pro rozhodnutí hodnoceny. Magistrát rovněž srozumitelným způsobem odůvodnil, proč považoval dosavadní dokazování za dostačující a proč tedy nevyhověl návrhu žalobkyně na doplnění dokazování. Proti těmto konkrétním závěrům žalobkyně konkrétní výhrady neuplatňuje. Žádné zásadní deficit v odůvodnění rozhodnutí magistrátu ani žalovaného soud neshledal, rozhodnutí jsou plně přezkoumatelná.
19. Pokud žalobkyně namítala, že z provedeného dokazování nevyplývá, že by řídila motorové vozidlo a že tedy byla řádně vyzvána k podrobení se orientačnímu a následně lékařskému vyšetření, soud jí nemohl přisvědčit.
20. V obecné rovině soud uvádí, že ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) a g) ve spojení s § 124 odst. 10 písm. f) a g) zákona o silničním provozu, ve znění do 30. 6. 2018, upravují pravomoc policie vyzvat řidiče motorového vozidla v provozu na pozemních komunikacích, k tomu, aby se podrobil vyšetření podle zvláštního zákona, zda není ovlivněn alkoholem, resp. jinou návykovou látkou než alkoholem. Zvláštním předpisem, který upravuje podmínky

provedení orientačního a odborného lékařského vyšetření za účelem zjištění přítomnosti alkoholu nebo jiné návykové látky, je zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Tento zákon obsahuje obdobnou právní úpravu pravomoci a podmínek, za nichž je policie oprávněna [v návaznosti na svou pravomoc dle § 124 odst. 10 písm. f) a g) zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 30. 6. 2018] vyzvat k orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření, jako předchozí zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem nebo jinou návykovou látkou než alkoholem, za jehož účinnosti bylo vydáno usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45, publ. ve Sb. NSS 3441/2016, jež se zabývalo možností policie vyzvat řidiče motorového vozidla k odbornému lékařskému vyšetření.

21. Z předloženého spisového materiálu, konkrétně z oznámení o přestupcích, které žalobkyně podepsala, z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky a především ze shodných svědeckých výpovědí policistů, kteří prováděli silniční kontrolu, vyplývá, že žalobkyně byla kontrolována jako řidič motorového vozidla poté, co s předmětným vozidlem jela a byla zastavena hlídkou policie. Oba policisté zcela shodně uvedli, že viděli vozidlo žalobkyně projíždět po ulici České mládeže v Liberci, a protože při odbočování na parkoviště směrem k OC Nisa vozidlo najelo na obrubník, policisté vozidlo zastavili a provedli silniční kontrolu. Při této kontrole byla žalobkyně jednoznačně ustanovena jako řidič vozidla a byla ztotožněna. Pokud byla žalobkyně vyzvána k podrobení

se orientačnímu vyšetření na přítomnost alkoholu a jiné návykové látky v těle, byla výzva ze strany policie nepochybně učiněna v bezprostřední souvislosti s řízením předmětného vozidla. Okolnosti, které vedly policejní hlídku k tomu, aby vozidlo řízené žalobkyní zastavila a následně žalobkyni vyzvala, aby se podrobila orientačnímu vyšetření na přítomnost alkoholu a jiné návykové látky v těle, byly zaznamenány v úředním záznamu ze dne 7. 3. 2018, jehož obsah byl následně potvrzen shodnými svědeckými výpověďmi policistů. Povinnost policie řádně zdokumentovat okolnosti, za kterých byla výzva učiněna, nebyla porušena.

22. Pokud byla žalobkyně vyzvána k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, které by potvrdilo či vyvrátilo, zda neřídila pod vlivem jiné návykové látky, poté co byl pozitivní test provedený za pomoci testovací sady DrugWipe 5S, a znovu k tomuto vyšetření vyzvána po převezení na obvodní oddělení policie, rovněž byla dána zřejmá souvislost výzvy ze strany policie s předchozí účastí žalobkyně jako řidiče v provozu na pozemních komunikacích (ke splnění podmínky bezprostřední souvislosti výzvy policie k orientačnímu a následně odbornému lékařskému vyšetření srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2011, č. j. 1 As 1/2011-60, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz). I v projednávané věci šlo v reakci na předchozí pozitivní orientační vyšetření na přítomnost amfetaminu/metamfetaminu o výzvu, aby se žalobkyně v souladu s § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu a dle § 20 odst. 1 písm. a), odst. 4 zákona č. 65/2017 Sb. podrobila odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu.

23. Místo spáchání přestupku bylo ve výroku prvostupňového rozhodnutí uvedeno v souladu s § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, dostatečně přesně vzhledem k přestupkovému jednání, které bylo žalobkyni vytýkáno. V souzeném konkrétním případě nebylo vadou, jestliže nebyl blíže určen úsek ulice České mládeže, po kterém žalobkyně s vozidlem jela, a to právě s ohledem na povahu přestupkového jednání, kdy přesnějšího vymezení přestupkového děje z hlediska právního režimu a dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích nebylo třeba. Jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí obou policistů, žalobkyně byla sice kontrolována na parkovišti u OC Nisa, vozidlo však řídila v ulici České mládeže v Liberci, odkud odbočila na zmíněné parkoviště, kde byla následně zastavena a kde proběhla silniční kontrola. Z hlediska naplnění znaků skutkové podstaty jednotlivých přestupků, jichž se může dopustit pouze řidič motorového vozidla v provozu na pozemních komunikacích, je podstatné, pokud bylo zachyceno místo jízdy žalobkyně s předmětným vozidlem. Dále soud ve shodě s žalovaným uvádí, že údaj o druhu pozemku, na němž se parkoviště nachází, evidovaný v katastru nemovitostí jako ostatní plocha, není z hlediska aplikace zákona o silničním provozu rozhodný. Podle § 12 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, platí, že pokud nejsou samostatnými místními komunikacemi, jsou součástí místních komunikací též mj. veřejná parkoviště. Není tedy důvodná námitka žalobkyně, že na parkoviště u obchodního centra se zákon o provozu na pozemních komunikacích vůbec nevztahuje a žalobkyně ho proto nemohla porušit. Ačkoli byly obsahem žaloby i mapové podklady – mapové obrázky z internetu, výřez z geometrické mapy a printscreen údajů z katastru nemovitostí ohledně dotčeného pozemku s parkovištěm, žalobkyně tyto podklady jako důkaz výslovně neoznačila a nenavrhovala, aby soud doplnil dokazování provedené ve správním řízení. Soud sám pak s ohledem na právě řečené neshledal potřebu jakkoli dokazování provedené správními orgány doplňovat a povahu a umístění pozemku s parkovištěm, kde byla provedena silniční kontrola, blíže objasňovat.
24. V dalším žalobním bodu žalobkyně zpochybňuje průkaznost orientačního vyšetření na přítomnost jiných návykových látek v těle provedeného testem DrugWipe. Skutečnost, že výsledkem provedeného orientačního vyšetření není kvantitativní údaj jako u detektoru alkoholu, stejně jako výrobcem udávaná nikoli 100 % spolehlivost výsledku, neznamenají, že pozitivní výsledek orientačního vyšetření není validní a nemělo by se k němu vůbec přihlížet. Uvedené naopak znamená, že je dáno důvodné podezření, že vyšetřovaný řidič řídí vozidlo pod vlivem jiné návykové látky. Pokud orientační vyšetření nepřinese spolehlivý a jednoznačný výsledek o obsahu jiné návykové látky v těle kontrolovaného řidiče, a tedy i úrovně ovlivnění řidiče jinou návykovou látkou, je na místě provést odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem s odběrem biologického materiálu. V podrobnostech si soud dovolí odkázat na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45, publ. ve Sb. NSS 3441/2016. Právě tak tomu bylo u žalobkyně. Pokud vyšel pozitivní výsledek orientačního vyšetření na přítomnost jiné návykové látky – konkrétně amfetaminu/metamfetaminu v těle žalobkyně, žalobkyně byla zastavena s ohledem na nestandardní jízdu a vykazovala známky nervozity v průběhu silniční kontroly, byla výzva policie k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu za účelem potvrzení či naopak vyvrácení možného ovlivnění žalobkyně jinou návykovou látkou

zcela v souladu se zákonem. Žalobní námitky, ve kterých žalobkyně uváděla, že nebyla dodržena skladovací teplota, soud považuje za účelové, spekulativní, ničím nepodložené. Stejně pohlíží soud i na tvrzení, že není jasné, komu vzorek patří, neboť mohlo být s výsledkem testu manipulováno, protože se test dostal z dohledu žalobkyně. K tomu soud uvádí, že pro svá tvrzení žalobkyně nemá žádný důkaz.

Magistrát se vztahem policistů k žalobkyni a jejich nestranností a absencí důvodů jakkoli poškodit žalobkyni zabýval v rámci hodnocení jejich svědeckých výpovědí. Uvedené pak dle názoru soudu vyvrací podezření žalobkyně, že by snad policisté výsledek testu jakkoli v její neprospěch ovlivňovali. Pokud by takové důvodné podezření žalobkyně měla, soud nepochybuje o tom,

že by jej vyjádřila již na místě přestupku do oznámení o přestupku či úředního záznamu o kontrole řidiče, kam měla možnost uvést vše k průběhu silniční kontroly, včetně průběhu orientačního vyšetření. Případně prostřednictvím svého právního zástupce, který mj. zaslal písemné otázky, jež mají být v rámci svědeckých výpovědí policistům položeny. Pokud by vyvstaly jakékoli pochyby ohledně nakládání policistů s výsledkem orientačního vyšetření za pomoci testu DrugWipe 5S, právní zástupce žalobkyně by se na ně logicky zaměřil

již v průběhu přestupkového řízení. Důvodem opakování testu nemohla být skutečnost, že se nezabarvily všechny kontrolní linky červeně. Jednotlivé kolonky slouží pro detekci různých jiných návykových látek. Fakt, že se dle pořízené fotodokumentace objevila kontrolní linka jen v jedné kolonce, neznámá nic jiného, než že byla orientačně prokázána přítomnost jen jednoho typu jiné návykové látky AM/MET, zatímco jiných nikoli.

25. Dále soud konstatuje, že žalobkyně byla dle obsahu spisového materiálu řádně poučena o právních následcích odmítnutí zkoušky. Soud v tomto směru především odkazuje na podrobné písemné poučení v oznámení přestupku ze dne 7. 3. 2018, které žalobkyně stvrdila svým podpisem, stejně jako na obsah svědeckých výpovědí policistů. Nadto soud připomíná, že žalobkyně je jako držitelka řidičského oprávnění, a tedy osoba odborně způsobilá, povinna znát pravidla provozu na pozemních komunikacích a povinnosti řidiče motorového vozidla, včetně povinnosti dle § 5 ods. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, jakožto i následky nepodrobení se výzvě policie.
26. Soud rovněž neshledal, že by byla v přestupkovém řízení porušena práva žalobkyně na spravedlivý proces. Magistrát v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyzval žalobkyni písemností ze dne 28. 5. 2018, právnímu zástupci žalobkyně doučenou dne 4. 6. 2018, aby před vydáním rozhodnutí o přestupcích, které jí jsou kladeny za vinu, uplatnila své právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Touto výzvou dal magistrát žalobkyni najevo, že dokazování považuje za ukončené a že po uplynutí lhůty, kterou jí k vyjádření poskytl, bude vydáno rozhodnutí ve věci. Judikurní závěry, kterých se žalobkyně dovolávala, tak byly naplněny.
27. Dále soud konstatuje, že důkazy byly řádně provedeny, pokud magistrát návrhu žalobkyně na doplnění dokazování nevyhověl, svůj postoj dostatečně odůvodnil, jak již soud konstatoval shora. Ostatní žalobní námitky, ve kterých žalobkyně namítala porušení základních zásad správního řízení, byly obecné, neobsahovaly uvedení konkrétních

skutkových a právních důvodů, ve kterých žalobkyně porušení právních předpisů spatřovala. Soud se tedy zabýval pouze konkrétními výtkami žalobkyně, v nichž vady a nezákonnost napadených rozhodnutí spatřovala.

V. Závěr a náklady řízení

28. Na základě shora uvedené argumentace dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O žalobě soud rozhodoval, aniž by v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. nařídil ústní jednání, když s takovým postupem soudu žalovaný souhlasil a žalobkyně ve stanové lhůtě svůj nesouhlas nevyjádřila.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 19. červenec 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně